

V torek.

Ruski car je voljen, dati ljudstvu več pravic, da se udeležuje vladanja. A največji nasprotniki svobode so nemške žene na carskem dvoru. Znano je, da se ruski veliki knezi ženo navadno pri nemških knezih. Te žene nimajo srca za ljudstvo. Tudi danes ni prišlo do resnih spopadov, pač pa prihajajo iz mnogih krajev vesti, da so delavci ustavili delo. Judje in nihilisti trobijo v svet največje laži o nemirih ter najdejo pri Nemcih in Angležih najboljšo podporo.

Strah v carski rodbini.

Petrograški vstaši so preskrbljeni z bombami, katere so preskrbeli nihilistiški odbori. Carica sili carja, naj takoj zapusti z vso rodovino Carsko Selo. Veliki knezi mu svetujejo, naj se poda v Petrov dvorec. Več velikih knezov je zapustilo v veliki naglici Petrograd. Z delavci nameravajo postopati še ostreje. Uvaja se vojaška vlada. Generala Vasilkov in Stopanov sta izjavila: „Mir se mora narediti, naj pade tudi še 50.000 ljudi.“

Upl Poljakov.

Znano je, da Poljaki še vedno upajo, da bodo enkrat združeni v poljskem kraljestvu pod poljskimi kralji. Sedaj so namreč razdeljeni, nekaj milijonov jih je na Avstrijskem, nekaj na Pruskem, nekaj na Ruskem. Nemiri na Ruskem so poživali njih upe. Celo avstrijski Poljaki, ki se vendar čutijo pod avstrijskim žeslom celo srečne, so se vzbudili in zahrepeneli po veliki Poljski. Poroča se, da je državni poslanec poljski Daszinsky dne 22. t. m. ob ogromni udeležbi vseh slojev govoril v Krakovu o sedanjem stanju na Ruskem in dokazoval, da tako žalostnega položaja Rusija še ni imela. Najboljše bi bilo, ako bi se vojska z Japonci hitro končala, če pa traja ta vojska še nekaj časa, potem dobe sedanje opozicijske stranke moč in bliža se trenutje, ko morejo doseči Poljaki to, po čemur so toliko let tožili. Dolžnost Poljakov je, da izrabijo sedanje razmere v Rusiji. Govor njegov so zborovalci splošno zelo odobrvali.

Rusko-japonska vojska.**Na suhem.**

Iz Mukdena se poroča, da ruski vojaki že kar hrepene po boju. Toda dozda se ni nobenih poročil o kakem prodiranju ne od ruske ne japonske strani. Japonci streljajo s topovi skoraj neprestano na Novgorodski in Putilov grič, ki prevladuje celo dolino. Seveda jim rusko topništvo odgovarja.

Rusi so začeli porabljeni svojo konjenico, o kateri precej dolgo ni bilo nič slišati. Kakor zadnji generalu Miščenko na zapadu, tako se je kozaskemu generalu Renenkampfu tudi že opetovano posrečilo prodreti do Fengvančenga, ki leži daleč za hrbtom japonske armade in katerega so Japonci že 6. maja l. l. posedli. Posrečilo se mu je tudi poizvedeti o položaju Kurokijeve armade. Če bo začel Kuropatkin prodirati, bo gotovo dobil Renenkampf nalogo, obiti japonsko armado. Ako se mu to posreči, je bitka za Ruse dobljena.

Na morju.

Iz Diego Suareca na Madagaskarju se poroča, da sta se tam združila oba oddelka baltiškega brodovja. Sedaj čaka celo brodovje na pomožne ladje pri nekem otoku blizu Madagaskerja. Madagaskar je pod nadvladstvom Francoske. Kje se zadržuje general Roždestvenski, se neče natančno povedati, dasi so o tem francoske oblasti zelo dobro poučene. Čuje se, da je rusko ladjevje veliko številnejše kakor se sploh misli.

Politični ogled.

Vojno ministrstvo za domače izdelke. „Zaveza avstrijskih trgovcev s šivalnimi stroji“ se je pritožila pri trgovinskem ministrstvu, da vse vojaške krojaške delavnice rabijo šivalne

stroje inozemskega (ameriškega) izdelka, vključno temu da avstrijska obrt v tem nikakor ne zadržuje za tujo. Nato je vojno ministrstvo z odlokom vsem vojaškim oddelkom ukazalo, da se morajo bodisi pri nabavi šivalnih strojev, pa tudi pri kupovanju vseh drugih potrebščin, ozirati izključno le na domače pridelke. Kupovati tuje pridelke in predmete tuje obrti dovoljuje vojno ministrstvo le takrat, če jih v Avstriji sploh ali pa vsaj v predpisani kakovosti ni dobiti.

Avstrija zasede Balkan? „Glas Srbstva“ javlja iz Mitrovice na Kosovem, da avstrijski agentje razširjajo med tamošnje ljudstvo vesti, da bo avstrijska vojska v kratkem zasedla Staro Srbijo in Makedonijo. Avstrijski vladni zastopniki (konzuli) podkupujejo albanske vodje ter obljubujejo veliko pomoč tudi Srbom, ako bodo podpirali Avstrijo. Poleg drugega obljubujejo avstrijski konzuli Srbom, da bodo njihovi otroci brezplačno hodili v šole v avstro-ogrski državi; ko kak dijak dovrši gimnazijo, bo lahko šel na katerokoli vsenčilšče v Evropi, razun v Rusijo, z mesečno podporo 200 kron. Isti list javlja iz Skadra, da tamošnji turški namestnik dolži katoliške duhovnike v Albaniji, ki stoje pod pokroviteljstvom Avstro-Ogrske, da pozivljajo Albance, naj se otresejo turškega jarma.

Dopisi.

Sv. Urban blizu Ptuja. (S mrt.) Nepričakovana žalost zadela je našo urbano župnijo v začetku tega leta. Nemila smrt nam je pobrala Jožefa Kaisersberger, bivšega kmeta v Drstelji, po kratki boleznii. Ž njim je mnogo izgubila urbanska župnija, kajti rajni je bil skozi 21 let zaporedoma občinski predstojnik, mnoga leta načelnik cerkvenega konkorenčnega odbora ter predsednik „Gosp. bral. društva pri Sv. Urbanu blizu Ptuja.“ Bil je tudi že od svojih mladih let naročnik „Slov. Gosp.“, ter bil tudi zmiraj volilec za narodno stran, za katero je tudi vsakokrat deloval. Kako čistan in spoštovan je bil rajni v urbanski fari, pokazal je njegov pogreb, kateri je bil dne 5. prosinca t. l. Udeležila se je velika množica ljudi, obenem ves odbor cerkvenega konkorenčnega odbora, nadalje ves odbor „Gospodar. bral. društva“, kateri mu je v imenu društva položil krasen venec na njegov grob kot zadnjo zahvalo za njegov trud kot predsednik društva. Pri odprtem grobu so imeli domači č. g. župnik ganljivo nagrobnico, v kateri so tudi omenili, kako velik dobrotnik urbanske cerkve je bil rajni, in kako težko se je ločiti od tako za vse dobro vnetega moža. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Majšperga. (Nemška nestrpnost.) Gospod urednik! Ali se tudi Vam ne sme več v slovenskem jeziku dopisovati in s slovenskim naslovom doposljati. Prosim Vas, sprejmite vendarle moje slovensko pismo in ne bodite tako neuljudni in zagrižen sovražnik slovenskega imena, kakor je dr. Mravlag, odvetnik v Mariboru.

Temu gospodu se je poslalo neko uradno pismo s slovenskim naslovom, zaznamovano s številko 2. Pa kaj stori ta zagriženi sovražnik slovenskega jezika stem njemu doposlanim, slovensko naslovljenim pismom? Bes te lopi, misli si ta veliki Nemeč iz Slov. gorice, tebe bom pa vendarle vrgel iz svoje pisarne, saj se mi ne moreš ustavljeti, in hajd nazaj na pošto z dostavkom: Retour Maria Neustift! Na drugi strani pa zabeleži velepomembne besede: „Slowenische Zuschriften werden nicht angenommen Dr. Mravlag.“ Toraj nazaj, odkoder si prišlo. Ali je v Mariboru enakopravnost slovenskega jezika z družimi jeziki odstranjena? Ali ima zgoraj omenjeni gospod že res „patent“, da slovensko naslovljeno pismo kar brene nazaj, od koder je prišlo? Grozno bo gledati prizor, kako bo gospod Mravlag odslej nemara tudi slovenske klijente metal skozi vrata iz svoje pisarne. Zatoraj, ljubo slovensko ljudstvo, če te sila primora,

da si moraš iskati pomoči pri g. advokatih, pazi, da ne zajdeš v pisarno dr. Mravlag-a v Mariboru, kajti znalo bi se pripetiti, da bi si kateri zlomil kak ud svojega telesa pri padcu skozi vrata iz njegove nemške pisarne. Toda šalo na stran! Vam, gospod Mravlag, povem tiho na ušesa, da še boste primorani slovenska pisma ravno tako radi sprejemati, kakor sprejemate radi in z veseljem slovenske klijente. — Rober Karol, načelnik krajnega šolskega sveta v Majšpergu.

Kozje. Dne 19. svečana se bo vršil v prostorih g. Fr. Guček v Kozjem ob 3. uri popoldne ustanovni shod podružnice c. kr. kmetijske družbe v Gradcu za kozjanski okraj. Vzpored bo sledeči: 1. pozdrav došlih po sklicatelju dr. Fr. Jankovič kot zastopniku okrajnega odbora, 2. volitev začasnega zapisnikarja, 3. predavanje o namenu in koristi kmetijske družbe, 4. pristop in vplačanje članarine, 5. volitev načelnika podružnice, 6. volitev odbora in 7. razni predlogi. Ustanovnega shoda se bodeta udeležila g. Fr. Juvan, tajnik kmetijske družbe v Gradcu in priljubljeni g. deželni potovalni učitelj Jelovšek, ki bodeta oba govorila. Članarina znaša 3 K na leto. Za to dobivajo člani dvakrat na mesec podučni „Gosp. list“ in so razven tega deležni vseh mnogoštevilnih ugodnosti, ki jih ponuja kmetijska družba. Uljudno vabim kmetovalce in sploh posestnike kozjanskega okraja, da se v obilnem številu zberejo pri ustanovnem shodu v nedeljo dne 19. svečana in s svojim pristopom pokažejo, da vedo ceniti vsak resničen napredek v gospodarskih strokah. Nikomur, ki mu je res mar za gospodarski napredek in za zboljšanje naših žalostnih kmečkih razmer, ne bo žal, če pride k zborovanju. Posebno prosim vlč. g. župnike in slavno učiteljstvo, da bi ljudstvu pojasnilo veliki pomen in ugodnosti kmetijske družbe in ga bodrili za pristop, ki bo vsakemu udu na korist. Dr. Franc Jankovič.

Razne stvari.**Iz domačih krajev.**

Mariborske novice. Z žalostno dogodbo začnemo tokrat naše novice. Nesrečen je neki tukajšnji čevljar, pri katerem si je naročil železniški uslužbenec N. lepe škornje. Ko je bil ta krasen par gotov, poslal je mojster svojega sinčka, da jih ponese k naročevalcu. „Kaj pa je rekel gospod?“ vpraša čevljar svojega sinčka, ko se je isti vesel povrnil. „On nič ni rekel, ker ga ni bilo doma,“ odvrne deček. „No, komu si pa dal škornje?“ „Nekemu možu, ki sem ga srečal na hodniku pred stanovanjem. Tisti gospod je rekel, da jih bo že izročil.“ Čevljarju je pri tem postalo vroče. Hitro je letel iskat svoje škornje, toda ni jih našel nikjer. — Sto kron so dali naši mestni očetje za südmarko. — Na vrtni hotela Alwies je ogrizel velik pes dne 21. t. m. zvečer čevljarsko ženo Ano Hatle. Vrgel je 64letno ženo na tla ter ji raztrgal skoro vso obleko. Prepeljali so jo v bolnišnico. Sumi se, da je bil pes stekel. — Minoli petek je umrla tukaj gospa Otalija Alwies, lastnica hotela Alwies. — Minoli teden so zopet prijeli tri mlekarice, ki so nosile v mesto z vodo pomešano mleko.

Nesramno postopanje je prosjačenje nekaterih mariborskih nemškutarjev, naj bi se imenoval notar Wiesthaler iz Brežic za notarja v Maribor. Neki pisar lazi od občine do občine po mariborskem okraju z neko nemško in slovensko prošnjo na pravosodno ministrstvo za notarja Wiesthalerja. Pri tem romanju govori tisti človek neresnico ter pravi, da je g. notar Reidinger hudo bolan, da je treba novega notarja in da bo namesto g. Reidingerja imenovan slovenski notar. Slovenskim županom kaže slovensko prošnjo, a nemčurjem nemško. Nekateri nepremišljeni so že podpisali to neumno prošnjo. Podpis mu je pa vsak dober. V Smarjeti na Dravskem polju je podpisala županova hčer to prošnjo na notarja.